

almindelige civilretlige principper, skal anvende et andet princip, nemlig 50 pct.s godtgørelsen.

Det er et udvalg, som Folketinget har været enig om skulle nedsættes. Det har grundigt kigget tingene igennem, set efter, i hvilket omfang der kan være tale om, at man kan give differentieret dækning, hvis man mener, man taber, om der kan være tale om princippet 100 pct. og 0 pct. Det når frem til 50 pct., og så synes jeg, det er underligt, at man så i Folketinget siger, at uanset vi selv har bedt om at få det kulegravet, har nedsat et udvalg, så siger vi nej, vi vil have det princip, som vi gik ud fra starten af. Jeg synes, det er underligt, at de pågældende partier ikke siger: Vi er uenige med det dér udvalg i de og de spørgsmål, og derfor nåede vi frem til en anden konklusion.

Nej, man laver sin egen konklusion, og den havde man formentlig lavet på forhånd. Derfor mener jeg, man må sige, at enten er det det her princip, som man selvfølgelig ikke kan sige, om er objektivt sandt, men det vælger vi, eller også vælger vi det andet princip, hvor man tager udgangspunkt i, at vinder man, så er det 100 pct., taber man, er det 0 pct.

Hvis man anvendte det sidste princip med 100 pct. og 0 pct., er det klart, at der så er en række sager, der ikke bliver rejst, og det vil underminere retssikkerheden, fordi de mennesker, der følte sig krænket, ikke tør rejse en sag.

Men det system, som man foreslår fra Venstres og De Konservatives side, er jo simpelt hen for at sige, at uanset om folk har ret eller ej, så skal de bare have gode muligheder. Derfor må man sige, at man har valgt et system her fra de borgerlige partiers side vedrørende skattesager, som jo ikke gælder andre steder. Her anvender vi et system, som vi klart siger ikke gælder andre steder. Det er et bevidst valg, og man må altså enten vælge det ene princip eller det andet princip.

Med hensyn til andre forhold, hvor folk også kan komme i klemme, er det også vigtigt at understrege, at hvis man nu i den grad skulle støtte folks muligheder for yderligere at rejse skattesager, så skal man vel også lave tilsvarende principper, når det drejer sig om sager om arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, førtidspension m.v. Der er en klar tendens til, at borgerlige partier er meget mere interesseret i folks retssikkerhed, når det drejer sig om skattesager, end når det drejer sig om andre sager, f.eks. sociale sager.

Derfor kan vi støtte skatteministerens forslag, som det er fremsat, og derfor afviser vi de forslag, der er stillet af Venstre og De Konservative.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Allerførst vil jeg anerkende, at skatteministerens forslag er en forbedring af den gældende retstilstand, og derfor stemmer Kristeligt Folkeparti også for forslaget ved tredje behandling.

Men vi mener ikke, det er godt nok i de tilfælde, hvor en borger får 100 pct. ret, og myndighederne har taget helt fejl. Der mener vi, det er urimeligt, at man ikke får samtlige sine udgifter dækket. Derfor er vi naturligvis helt med på de ændringsforslag, som gør det ret og rimeligt for den enkelte borger.

Kim Behnke (FRI):

Som forslagsstiller til et lovforslag og endnu tidligere et beslutningsforslag her i Folketinget, der gik på, at borgerne skulle have fuld omkostningsdækning, når de vinder tvister mellem skatteborgere og skattemyndigheder, er det klart, at det forslag, der ligger her, finder vi er et væsentligt skridt i den rigtige retning.

Det er specielt væsentligt, for med skatteministerens lovforslag anerkender man princippet om, at borgerne naturligvis også skal have dækning i forhold til de udgifter, de har.

Det, som imidlertid stadig væk står tilbage, og hvor specielt hr. Aage Frandsen jo tager fuldstændig fejl, er det faktum, at hos skattemyndighederne er der jo ingen – jeg gentager: ingen – begrænsninger på, hvilke enorme ressourcer der kan sættes ind. Hvis skattemyndighederne beslutter sig for, at borger A og borger B skal have en på hatten, kan de stort set bruge hele Skatteministeriets budget, de kan bruge de kommunale ligningsmyndigheders budget og lidt til og meget mere. Særlig hvis det er en sag, der har offentlighedens bevågenhed, kan man gå i Finansudvalget og få bevilget et millionbeløb ekstra med det formål at jage en eller flere skatteborgere, fordi de nu skal ned med nakken. Oven i købet er det bevillinger, som skatteborgerne selv har betalt, der bliver brugt til efterfølgende at jage dem, og i den situation skal skatteborgerne naturligvis have en rimelig mulighed for at kunne forsvare sig. Med den komplicerede skattelovgivning, vi jo desværre har i Danmark, er det ofte nødvendigt både at have en jurist og en revisor tilknyttet den sag, man fører.